

[Anker Jørgensen.]

at slå fast, at der har været fuld enighed med tjenestemandorganisationerne om den fremgangsmåde, der har været anvendt i denne sag.

Selv om det foreliggende lovforslag, som den højtærede arbejdsminister har fremsat, kommer til at koste statskassen en del penge, er der grund til at glæde sig over, at vi her får henlæggelser til en fond og tilmed en betydelig opsparring, som både kommer tjenestemændene til gode i form af en social foranstaltning og tillige bliver til gavn for den fremtidige investering. Jeg synes også, det er værd at bemærke, at der med denne ordning tilmed er tale om en opsparingsform, som er af særdeles regulær karakter.

Med tjenestemændenes tilslutning til ATP vil dette fond få en meget betydelig udvidelse af sin kapital, og det kan i hvert fald kun trække i den rigtige retning i den aktuelle økonomiske situation. Det foreliggende lovforslag er dog formentlig kun en station på vejen. Jeg tænker her på de tanker, som mange har gjort sig om at afløse de hidtidige pensionsformer med den fulde folkepension og mere udbygget tillægspension, som sættes i forhold til vedkommende borgers arbejdsfortjeneste i årene forud for pensioneringen. Dette er for mange af os, i hvert fald for den socialdemokratiske gruppe, en målsætning, som vi stadig væk har for øje.

Om selve lovforslaget kan jeg sige, at det blot er en effektuering af et tidligere givet tilsagn til tjenestemændene, og på min gruppes vegne kan jeg anbefale det.

Peter Larsen: Selv om forslaget i sin ordlyd er meget kort, dækker det alligevel over et ret stort område, idet det er et nyt led i opbygningen eller videreførelsen af Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Vi kan for venstres vedkommende principielt tilslutte os den tanke, at tjenestemændene får del i denne ordning. Vi har jo fra første færd arbejdet på at få alle med, og selv om regeringen sidste år, da man vedtog lovforslaget, henholdt sig til, at det kun var lønmodtagerne — og vel nok i første række kun dem, der omfattedes af de i 1963 førte forhandlinger med deraf

følgende løvbuket i forbindelse med helhedsløsningen, altså reelt efterløn — er der alligevel andre grupper, der er kommet med.

Spørgsmålet er imidlertid nu, om det er rimeligt at fortsætte med denne stykvisse ordning. Det udvalg, finansministeriet har nedsat, peger i sine udtalelser på, at spørgsmålet om tjenestemændenes adgang ikke alene til folkepensionen, men også til Arbejdsmarkedets Tillægspension i sig selv er et meget omfattende, meget kompliceret problem, fordi det rører ved spørgsmål og ændringer i forbindelse med løn- og pensionsvilkår, herunder også efterlønspøblemet. Det er derfor bemærkelsesværdigt at se, at udvalget ikke har ment at kunne tage endelig stilling til hele dette spørgsmål under hensyn til — som fremhævet — sagens komplicerede karakter. Der røres her ved en række forhold af meget vidtgående karakter, som jeg ikke skal komme nærmere ind på ved denne førstebehandling, men som nøje må overvejes og vurderes i forbindelse med lovforslaget, og det vil vel være rimeligt, at man i udvalget tager disse forhold op.

Det er forståeligt, at de grupper, der nu stilles forslag om, ønsker at komme med i ATP-ordningen på lige fod med andre lønmodtagere, men jeg tror, at der også er andre grupper af borgere, som kunne tænke sig at komme ind under denne sociale nydannelse, når man ville være med til at fjerne den forskelsbehandling, der i dag er en hindring for, at de kan komme med. Allerede sidste år ved lovens tilblivelse forsøgte vi fra venstres side at få en anden udgang af det oplæg, regeringen kom med, til dels ud fra ønsket om at få alle med. Det lykkedes at få visse grupper ind under ordningen, jeg tænker her på funktionærerne, jeg tænker på enkerne, hvorimod enkemændenes stilling jo ikke blev afklaret. Men et meget væsentligt område, nemlig de selvstændige erhvervsdrivende, ønskede man ikke med på daværende tidspunkt, og man har heller ikke senere taget initiativ til at gøre forsøg på at få dem med ind under ordningen.

Vi prøvede også ved den lejlighed at ændre på den administrative side af ATP-ordningen, men regeringen var heller ikke lydhør på dette område; det er en given ting, at hvis man havde fulgt vore ønsker,